

වුල්ලපදුම ජාතකය

තවද ත්‍රිභවන ප්‍රදීප වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වාසන සමයෙහි ස්ත්‍රීන් කෙරේ පිළිබඳ සිත් ඇති භික්ෂූන් වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද මෙහි වර්ථමාන කථාව උම්මදන්ත ජාතකයෙහි විස්තර වශයෙන් බස්නේය. මෙහි වනාහි සර්වඥයන් වහන්සේ භික්ෂූන්ට ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් ඇතිව උරයපලා ලේ බොන්ට දුන්නේ වේදයි වදාරා ඒ කෙසේදැයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස්තුවර බුන්මදන්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙක් රාජ්‍යය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ ඒ රජ්ජුරුවන්ගේ අග්‍ර මහේසිකා බිසවුන් බඩ පිළිසිඳ දසඑකඩමසකින් උපන් කුමාරයාට නම් තබන්නාහු පදුම කුමාරයෝයයි නම් කුඹුහ. ඒ කුමාරයන්ට ඉක්බිති රාජ කුමාරයෝ සදෙනෙක් උපන්නාහු මේ නියායෙන් රාජකුමාරවරුන් සත්දෙන වැඩිවිය පැමිණ ගේ දොර රැක පියානන් වහන්සේට ඉතා ලෙන්ගතුව වාසය කොට රාජ සේවය කරන්නාහ. එක් දවසක් රජ්ජුරුවෝ සිව්මැදුරු කවුළුවෙන් විවීය බලන්නාහු පුතුන් සත්බැයන් මහත් වූ සේනා සමාද්ධියෙන් රාජසේවයට එන්නාවුන් දැක රජ්ජුරුවෝ සිතන්නාහු මේ දරුවෝ සත්දෙන මාගේ රාජ්‍යය උදුරාගනිතියි සිතා පුතුන් සත්බැයන් තමන් කැඳවා කියන්නාහු දරුවෙහි තොපකෙරේ සැක ඇත්තෙමි එසේ හෙයින් මගේ නුවර නොයිද ඉයළු යම් අතෙක පලාගොස් මාගේ අයාමෙන් අවුත් තොපගේ කුලසන්නක වස්තුව හා රාජ්‍යය හිමිකරගනුවයි කීහ. එවිට සත්බැයයෝ පියානන් වහන්සේගෙන් වියෝවන සෝකයෙන් අඩා වැලප රජ්ජුරුවන්ගේ ආඥාව ඉක්මග නොහෙන්නාවූ තමන්ගේ භාර්යාවූ බිසෝවරු සත්දෙනාම අත අල්වා නික්මුණාහ. නික්ම කුමයෙන් ගොස් මහත් වූ වාචකා කාන්තාරයකට පැමිණ ඒ කාන්තාරයේ ඇවිදින්නාහු කණ බොණ දෙයක් නැතිව සාපිපාසයෙන් පීඩිත වූවාහු අඹුවන් කෙරේ තෘෂ්ණාව හැර පළමු දවස් බල මලනුවන්ගේ අඹුව මරා මස් බෙදා කෑහ. බෝධිසත්වයෝ තමන් ලත් දෙකොටසින් කොටසක් දෙන්නා බෙදා කා මේ නියායෙන් මළ සයදෙනාගේ බිරිඳන්ගේ මස් කා සත්වෙහි දවස් බෝධිසත්වයන්ගේ භාර්යාවන් මරන්නට වන්නාහ. එවිට බෝධිසත්වයෝ මරන්නන් ඇයිද අද දවස කන්ට මස්දෙමි කියා පළමුතිබූ මස් කොටස් දී මේ මස් කොටස් අදටකව සෙට දවසට පුළුවන්වේදැයි අස්වසා රැ මළ සයදෙනා නිදන්නට වත් වෙලේ මේවිට මාගේ භාර්යාව ගලවාගනිමි සිතා භාර්යාව අතඅල්වා ගෙන නික්මුණාහ. ඒ කියන ස්ත්‍රියන් යානොහෙමි කිහෙයින් කරඉඳුවාගෙන නික්මුණාහ. මේ නියායෙන් රාත්‍රිය මුළුල්ලේ ගමන් කොට උදෑසන නික්මෙන්නට වත් වේලාවට ඉරුරස්මී ශරීරයේ වැදගෙන පැත්පිපාස අධිකව පැත්බොමි කියන්නා මෙනත පැත් කොයින්දැයි කීවත් පැත්බොමි කියා තත්පරහෙයින් දකුණු උරපලා ඉන් වැ හෙන්නා වූ ලේධාරා බොවයි සලස්වා ඒ නියායෙන් ලේ බි සන්තර්පිත වූ බිසවුන් ඇරගෙන ගඟක් සමීපයට පැමිණ ඒ ගඟින් පැත් බි නා සන්තර්පිතව වනයට වැද පන්සලක් කොටගෙන පලාඵලකා පැවිදිව දවස් අරණාහ. එසමයෙහි ඒ ගත්තෙර ඉස නුවරෙක රජ්ජුරු කෙණෙක් රාජ්‍යය කරන්නාහ. ඒ රජ්ජුරුවන්ට රාජද්‍රෝහකළ එක් සොරකු අත පය කන් නාසා කපා ඔරුවක් පිටලා යටිහත් බලා අලහ. ඒ කොටාදීයේදී මුරගාගණ යන්නේ බෝධිසත්වයන් වසන්නා වූ පන්සල සමීපයට පැමිණියේය. බෝධිසත්වයෝත් මොරගාගෙන දියෙහි යන්නාවූන් දැක ඔහු කෙරේ කරුණාවෙන් ඔහුකරා අවුත් දියෙන් ගොඩලා පන්සලට ගෙනගොස් මැස්සක් බැඳ එහි ඔහුලා අත පය ආදීවූ දෙය කසට පැනින් සෝධා බෙහෙත් කරන්නාහ. බෝධිසත්වයන්ගේ බිසව මේ කොටා ගණායේ කුමටදැයි බෝධිසත්වයන්ට දොඩා කොටාකරේ පිළිකුල්ව දැවටිම කෙලගසා දමා ඉදිනාහ. එසේද මංහිදිත් බෝධිසත්වයෝ කළමනා පිළියමින් අඩුවක් නොකොට නොබෝදවසකින්ම වනය සුවකළහ. වන ගුණකොට ඒ කොටා හා බිසවුන් පන්සල සතප්පවා බෝධිසත්වයෝ පලා පළ කඩා ගෙනවිත් දෙන්නාම රක්නාහ. මේ නියායෙන් කල්යාමක් යත්, කොටාකෙරේ බිසවුන් බිළිබඳ සිත් ඇතිව ලොකස්වාද රතියෙන් යෙදී දවස් අරන්නාහු බෝධිසත්වයන් කෙරේ පිළිබඳ සිත් මදව බෝධිසත්වයන් මරන්නට උත්සාහ සිතා එක් දවසක් බෝධිසත්වයන් ආ වෙලාවට සොර ලෙඩක්ගෙන වකුටු ගසාගෙන නිදා කියන්නාහු ස්වාමීනි නුඹවහන්සේ හං වැලිකතර එමින් සිට මේ පර්වතය දැක සැපසේ අපි වාසය කරමෝනම් පිදේනි යක් පුදුමි කියා ආරාධනා කෙළෙමි. ඒ දෙවතාවා රැ සිනෙන් පෙනී බොහෝ භයගන්වයි එසේ හෙයින් ඒ දෙවතාවාට බලි පූජාවක් කළොත් යහපතැයි කීහ. එබස් බෝධිසත්වයෝ අසා සැබෑදෙයෙකැයි සිතා ඒ නියාවට පිදේනි සෂයාගෙන බිසවුන් සමග පර්වතයට නැංගාහ. එවිට බිසවුන් කියන්නාහු ස්වාමීනි මේ දෙවතාවන් වහන්සේ එසේ මෙසේ දේවතාන කෙණෙකුත් වහන්සේ නෙවෙයි. එසේ හෙයින් නුඹවහන්සේ පළමුකොට වනමලින් පූජාකොට තුන්විටක් පුදුකෂිණා කොට වැදසිට ආරාධනා කොට ඉක්බිති බත් පූජා කෙරමිහයි කියා ඒ නියාවට බෝධිසත්වයෝ යහපතැයි ගිවිස වනමල් පුදා තුන්විටෙක පුදුකෂිණා කොට සෙල සමීපයට ආකල මී තොමෝ බෝධිසත්වයන් පස්සෙහි සිට බෝධිසත්වයන්ගේ අවසර බලා පිටිකරගසා බෝධිසත්වයන් සෙලින් පහත හෙළය. බෝධි සත්වයෝ වැයෙන්නහුම් කටුනැත්තාවූ කැලයෙන් ගැවසිගත්තාවූ මගදිඹුල් ගසෙක වැටුණාහ, බෝධිසත්වයෝ දිඹුල් ගස මහත්හෙයින් බසින්ට බැටිව දිඹුල් කා ඒ ගසේම උන්නාහ. එසමයෙහි මහත් වූ ශරීරයක් ඇති ගොයෙක් බෝධිසත්වයන් උත් සමීපයට අවුත් දිඹුල් කන්නේය. බෝධිසත්වයන් දැක හයින් පලාගොසින් දෙවැනි දවස සැඟවී ගොදුරු කා පසුව සැක ඇරී බෝධිසත්වයන් හා පුරුදුව කියන්නෝ සත්දවස එකතැන කොයින් නොගොසින් ගසමී ඉන්නේ කුමක් නිසාදැයි විචාරන්නා තමන් ප්‍රවෘත්ති කියාගෙන ගොයානන් විසින් තොපි නොබසයි අස්වසා ගසට නැගී මාපිට හිඳුවයි සලස්වා ගසින් බිමට බස්වා බිම සිටුවා වලට යන්නාහ. බෝධිසත්වයෝත් මග ශස්සේ ගොසින් එක් පියවර ගමකට

පැමිණ ඒ ගම වාසයකරන්නාහු පියානන් වහන්සේ මළපවත් අසා රාජ්‍යයට අවුත් රාජ්‍යයට පැමිණ දවස සලකන්නේ වස්තු වියදන් කොට දන්හල් කරවා දන්දී දැනමින් සෙමින් රාජ්‍යය කරන්නාහ. එසමයෙහි බිසව හා කොටාත් පිටිසර අවුත් කොටු ඉසබාතගාගෙණ සිගාකන්නාහ. බොහෝදෙනා බිසවුන් දැක මු නුඹට කුමක් වේදයි විචාළකල මාගේ නැදීමයිල් සරණහෙයින් පාවාදී බාලදාපටන් ප්‍රියකරු ස්වාමි පුත්‍රයාය. එසේ හෙයින් මුත් දුකට පැමිණයත් අත්හරින්නේ කෙසේදැයි අත් නොහැර ඇවිදිමි කියන්නාහු එබස් ඇසු බොහෝදෙනා මුත් කියන්නේ ඇත්තකැයි සිතා උන්ට කැඳබත් ආදිවුදෙය බොහො කොට දුන්නාහ. එකියන බිසවු දුටු බොහෝ මනුශ්‍යයෝ තොප මෙසේ දුක් විදින්නේ ඇයිද මහපදුම රජුපුරුවන් වහන්සේ දන්හල්කරවා බොහෝ යාවයන්ට දන්දෙන්නාහ. උන්වහන්සේගේ දන්හලට ගොස් දන් කා දවසරුවයි කීහ. එබස් අසායහපතැයි ගිවිස බරණැස් නුවරට අවුත් දන්හල් දක්නට වන්නාහ. බෝධිසත්වයෝත් එක්දවසක් දන්හල් බලා ගොස් කීපදෙනකුට තමන් අතින් දන් දී සෙස්සන්ට මෙලෙසම දන්දෙවයි කියා ඇතුළුට නැගී නික්මුණාහ. බිසව කොටා ඉසබාතගෙණ දන් කා යන්නාවුත් හා කැටිව නික්මුණාහ. රජුපුරුවෝ බිසවුන් හා කොටු දැක ඇදිනගෙණ ලඟට ගෙන්වා කොටු බිමබා තමා තොප කවුරුන්දැයි විචාළහ. බිසෝ සැකනැතිව කියන්නාහු මාගේ නැදීමයිල් සරණ සමනයයි කීහ. එබස් රජුපුරුවෝ අසා ඇත්තමදැයි විචාරන්නා එසේය නිර්භීතව කී හෙයින් බොහො දෙනා ඊට සතුටු වූහ. රජුපුරුවෝ කියන්නාහු තොපගේ පියානන් අසවල් රජුපුරුවන්වුව, තොපගේ මෑතියන් අසවල් වුව. තෙපි අසවල් රාජකුමාරිකාව, තෙපි පිස කැවු මගාපදුම කුමාරයානන් මම වුව, මෙසේ වූ කොට තොපට කෙසේ නැදීමයිල් සරණ සමණයෝද, ඇයි තෙපි මා මැලැයි සිතා නලලත් තිබාගෙණ අවුදැයි කියා අමාත්‍යයන්ට කියන්නාහු අමාත්‍යයෙහි මා විසින් තොප ඇමට කියන ලද්දේ පළමුවෙන් නෙවේද අප සත්බැයන් වැලිකතර පැමිණ නියාවත් සබැයන් උනුගෙන් අඹුදරුවන් මරා මස් කැදීම මුත් ගලවාගෙණ උරය පලා ලේ දී පැන් පිපාස නිවා මුත් සතස්පවූ නියාවත් කොටා දියෙහි අත්පා කපා දමාපු ගමනේ මුරාගෙණ යන කැනැත්තහු මා විසින් ගොඩලාගෙන දැක බේත් කොට රැකී නියාවත් මේ බිසවුන් කොටාකෙරේ සිත් බැදී පර්වතයෙන් මා එළු නියාවත් මා දිඹුල්ගසට වැටී ගොයානන් විසින් බිමට බා අවුත් රාජ්‍යයට පැමිණ නියාවත් යන සියල්ලම තෙපි ඇමට මා විසින් පළමු කියන ලද්දේ වේද ඒ කියන බිසව නම් මෙබිසවය. එකියන කොටානම් මේ කොටාය. ඒ ගලින් එළු පදුම කුමාරයයෝ නම් මම්මය. එසේ හෙයින් මළ මිනියක් හා සමාන කොටාත් පොළ මුගුරු බා තලා සුනුවිසුනු කොට පියව මැත් කන්නාසා කපාපියවයි කෝපයෙන් කියා නැවත කෝප සන්සිදී යාපත් පැසක කොටලා බිසවුන්ගේ ඉස හා එක්ව අයා බන්දා මේ නුවර ඉන්දනොදී පිටිනුවර ලවවයි යවුහයි වදාරා මේ වුල්ල පදුම ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එසමයෙහි මල්ලු සත්දෙනා නම් බුද්ධවල්ලහ වූ මහතෙරවරුය. බිසව නම් විංචිමානවිකාය, කොටා නම් දේවදත්ත ස්ථවිරයෝය. ගොයානම් ආනන්ද ස්ථවිරයෝය. පදුම කුමාරව උපන්නෙම් බුදු වූ මම්ම යයි වදාළසේක.